

Publicerad 2018-05-21 01:33 av vesle signe

en metronom eller mat- och sovklocka

jag glömde att andning har en takt
andas ytligt och snabbt
eller också inte alls,
andningen och jag väntar på varandra
kommer ingen vart
jobbar sommarnätter och ska sova varma dagar
sover som ett ängsligt litet djur
ville inte äta. vilken takt tuggar man i?

innan vek jag mig precis i takt
andades ut strävade nedåt mot utåtvriden fot
rätade igen på rundad rygg och lät handen leda vägen uppåt
om inte mina rörelser får vara mjuka som förr:

bevara mig så

sänk ner mig varsamt, just här
låt mig drömma om lera
om blålera, om tung svart morän
gräv upp den nu! med nävarna era

ös det över mig

tyng ner brusande ben
badda mina öron, döva alla ljud
täck min svidande hud
låt den torka samman till sten

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren vesle signe med Poeter.se id #67117 innehar upphovsrätten